

РЕШЕНИЕ

№ 183

гр. София, 21.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XIV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на осми октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Андрей Ангелов

Членове: Мирослав Г. Георгиев
Кристина Гюрова

при участието на секретаря Даниела Д. Генчева
в присъствието на прокурора Вероника А. Димитрова (СГП-София)
като разгледа докладваното от Андрей Ангелов Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20211100603423 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С присъда от 29.03.2021 г. по НОХД № 12 600 по описа за 2019 г., СРС, НО, 110 състав е признал подсъдимия В. СТ. К. за невиновен за това, че в периода от 19.02.2014 г. до 14.05.2015 г., в гр.София, кв.“Захарна фабрика“, ул.“*****“, като пълнолетен, без да е сключил граждански брак, заживял на съпругески начала с лице от женски пол, ненавършило 14-годишна възраст - М. В. Д., родена на *****. и на осн. чл. 304 от НПК го е оправдал по повдигнатото му обвинение по чл.191, ал.3, вр. ал.1 от НК.

На следващо място и на осн. чл. 190, ал.1 от НПК е постановено направените по делото разноси да останат за сметка на Държавата.

От така постановената присъда е останал недоволен прокурор при СРП, който в подадения протест (и допълнение към него) сочи основания за неправилност на присъдата - излагат се доводи за доказаност на престъплението и авторството на подсъдимия в неговото извършване. прокурорът счита, че от датата на пълнолетието му (19.02.2014г.) до навършването на 14-годишна възраст на св.Д. (14.05.2015г.) същият е осъществил състава на вмененото му деяние от обективна страна, а съгласно заключението на СПЕ- и от субективна. От въззивната инстанция се иска да отмени

присъдата и да постанови нова, с която да осъди подсъдимия К. по повдигнатото му обвинение по чл. 191, ал.3, вр. ал.1 от НК и му наложи справедливо наказание.

Срещу така депозирания протест е постъпило възражение по реда на чл. 322 от НПК от упълномощения защитник на подс. К. – адв. Е.Б., в което се излагат съображения за правилност и законосъобразност на първоинстанционната присъда, като се прави искане за нейното потвърждаване.

В съдебно заседание прокурорът от СГП не поддържа протеста и счита първоинстанционната присъда за правилна и законосъобразна. Моли въззивния съд да потвърди присъдата на СРС.

Упълномощеният защитник на подс. К.– адв. Е. Б. пледира за потвърждаване на присъдата на СРС, като в тази насока се позовава на доводите, развити от нея в писмени вид в депозираното възражение срещу протеста.

Подсъдимият К. моли въззивната инстанция да потвърди първоинстанционната присъда.

Пред настоящата инстанция никоя от страните не сочи доказателства и не представя писмени такива.

Въззивният съд също не счете служебно за необходимо да допуска провеждането на съдебно следствие и събирането на доказателства.

Софийски градски съд, Наказателна колегия, XIV въззивен състав, като съобрази изложените доводи и сам служебно провери изцяло правилността на присъдата, намира за установено следното от фактическа страна:

Подс. К. е роден на *****, като и понастоящем живее на семейни начала с М. В. Д., с която заедно полагат грижи за двете им деца, родени от съвместното им съжителство. Св. М. В. Д. е родена на *. Последната до неустановена дата през 2013 г., последната живеела заедно с майка си – св. В. Д. в гр.София, район “Връбница“, ул. “***** През 2010 г., когато св. М. Д. била на 9 години, двамата с подс. К. се запознали. Те станали приятели, харесали се и на неустановена дата през месец юни 2013 г. решили да се оженят, според разбиранията на общия им етнос. По това време, св. М. Д. била на 12 години, а подс. К. - на 17 години. Считано от тогава, двамата заживели съпружески в дома на родителите на подсъдимия К., находящ се в гр.София, ул.“*****. Подс. К. знаел, че по това време св. Д. нямала навършени 14 години, но въпреки това заживял на съпружески начала с нея. Майката на св. М. Д. не била съгласна двамата да живеят като семейство, предвид ниската възраст на нейната дъщеря. Поради тази причина, още първият път, когато последната напуснала домът

им - през месец юни 2013 г., св. В. Д. се опитала да преустанови съвместното им съжителство с помощта на полицейски служители, но въпреки положените усилия от нейна страна да стори това, св. М. В. отново избягала от дома на майка си и отишла при подс.К., където двамата продължили да живеят заедно като семейство.

На 31.08.2015 г., в резултат на съвместното им съжителство се родило първото им дете. Съставен бил акт за раждане №0311 на 09.09.2015г.г., въз основа на удостоверение за раждане №1308150311, издадено от СО -район Връбница, съгласно който детето Й.М.Д. е роден на 31.08.2015 г. в гр.София, от майка М. В. Д., родена на *****, без данни за баща. На 29.09.2015 г. в СРП постъпил сигнал от АСП, Д“СП“-Връбница, относно подадено съобщение за раждане от Първа САГБАЛ „Св.София“ ЕАД от непълнолетна майка - М. В. Д., живуща на територията, обслужвана от тази дирекция - в дома на своя законен представител В. А. Д. в гр.София, район Връбница, ул.*****, която родила дете от мъжки пол на 31.08.2015г. от първа нежелана бременност, с неизвестен баща. От служител на АСП, Д“СП“-Връбница при извършена проверка по случая бил изготвен социален доклад, съгласно който се касае за непълнолетната майка М. В. Д., единствено дете от връзката на В. А. Д. с мъж на име И.Я.Р.в, която ражда първата си рождба от мъжки пол на 31.08.2015г. г., записано с имена Й.М.Д., от връзката си с мъж, който към момента е в неизвестност; бременността не е планирана и желана, което заедно с крехката възраст на М., е причина за преживяване на силен стрес и емоционален дисбаланс, както и първоначално желание за премахване на плода, както и че биологичният баща на Й. прекратява контактите си с младото момиче и на този етап няма данни за него. Констатиран е риск за емоционалното състояние на М., предвид ранната възраст, в която става майка. Във връзка с констатирания риск е препоръчано предприемане на мярка за закрила в семейна среда за 14- годишната майка, на основание чл.4, ал.1, във вр. с чл.23 от ЗЗД, като се изготви план за действие за срок от една година.

Поради раждането на първото им дете, св. М. Д. и подс. К., се преместили и заживели заедно в дома на свидетелката В. А. Д. в гр.София, район Връбница, ул.*****, където пребивават и понастоящем.

На ***** г., в резултат на съвместното им съжителство се родило второто им дете. Издадено е удостоверение за раждане №*****, издадено от СО-район Връбница, съгласно който детето Б.М.Д. е роден на ***** г. в гр.София, от майка М. В. Д., родена на *****, без данни за баща.

Подс. К. и св. М. Д. продължили да живеят като семейство в дома и на адреса на свидетелката В. Д., където заедно и с помощта на майката на М., полагали грижи за двете си родени деца.

Съгласно заключението на комплексна съдебно-психиатрична експертиза, касаеща освидетелстването на св. М. Д., същата е психически здрава; не са установени анамнезни или клинични данни за същинско психично заболяване /психоза/, което може да бъде приравнено на продължително или краткотрайно разстройство на съзнанието в юридическия смисъл на това понятие; липсва информация или медицинска документация за претърпян от нея психотичен епизод с качествено разстройство на съзнанието към инкриминирания период, който да наруши психичните ѝ годности да разбира и да ръководи действията си. Интелектуалните ѝ възможности са в норма за календарната ѝ възраст, като няма данни за вроден или придобит интелектуален дефицит. Същата е с правилно общо психическо развитие, има добра емоционална зрялост в рамките на възрастовия диапазон - непълнолетие, както и изработени критични и съпротивителни възможности. Не е повишено внушаема или достъпна за лесно и безкритично манипулиране от други лица и не е склонна към лъжа.

Въпреки малолетната си възраст през инкриминирания период, същата е могла правилно да възприема, осмисля и възпроизвежда обстоятелствата от значение за делото, да разбира и да ръководи постъпките си, както и че притежава свидетелска годност в настоящото наказателно производство, независимо от непълнолетната ѝ възраст, а психичното ѝ състояние позволява да участва пълноценно в наказателния процес и дава адекватни свидетелски показания.

Съгласно заключението комплексна съдебно-психиатрична експертиза, касаеща освидетелстването на подс. В.К., същият е психически здрав; не е установено същинско психично заболяване /психоза/, което може да бъде приравнено на продължително или краткотрайно разстройство на съзнанието в юридическия смисъл на това понятие. Няма данни за претърпян от него реактивен психотичен епизод с качествено разстройство на съзнанието към инкриминирания период, който да наруши годността му правилно да преценява своите действия и постъпки, както и да предвижда възможните негативни последици от тях, въпреки непълнолетната си възраст. При освидетелствания е установено интелектуално развитие нисък вариант на нормата, поради липса на целенасочени и последователни ограмотителни въздействия, но няма данни за вродена или придобита интелектуална инсуфициентност; личностовата му структура се характеризира с крайно елементарен психичен строеж, характерово се очертава активен, егонасочен, добре отстояващ позициите и интересите си, същият познава социалните норми, има формирана представа за недопустимост и наказуемост на действия, престъпващи закона; не са установени болестни нарушения на развитието и дефицити на личността, които да са обуславяли поведението му, както преди пълнолетие, така и към момента на освидетелстването. Той е могъл правилно да възприема обстоятелствата от значение за делото, да разбира и ръководи постъпките си, независимо от непълнолетната си възраст към инкриминирания период, като

неговото психично състояние му позволява пълноценно да участва във фазите на наказателното производство и да дава, ако желае, достоверни обяснения, относно обстоятелствата и факти, имащи значение за делото.

Тази фактическата обстановка, идентична с установената от районния съд, се налага от анализа на събраните и проверени по реда на НПК в хода на първоинстанционното съдебно следствие доказателствени средства, като упрек в оценъчната дейност на контролираната инстанция по отношение на действителното информационно съдържание на източниците за интересуващите делото факти не може да бъде направен (каквито доводи индиректно се съдържат в протеста на СРП). Фактическите констатации на първоинстанционния съд са направени след пълна съпоставка и преценка на събраните по делото доказателства, съобразена със собствената им убедителност и съотнасянето им с останалите събрани чрез способите, предвидени в НПК, данни по делото – дадените в хода на първоинстанционното съдебно следствие обяснения на подс. К., показанията на св. М. Д. (вкл. приобщените и от д.п. на осн. чл. 281, ал. 5, вр. ал. 1, т. 2 от НПК нейни показания) на В. Д., на св. С. К.а и на св. Й.И.; неоспорените заключения на КСППЕ , както и от писмените доказателства, събрани по делото.

Следва да бъде посочено, че по делото не са спорни обстоятелствата, свързани със съвместното съжителство между подс. К. и св. М. Д., като единствено отдалечеността във времето на събитията е довело до липса на конкретика и еднозначност в гласните доказателствени средства и които са отстранени от проверяваната инстанция вкл. със способа, визиран в чл. 281 от НПК и чрез посочване от свидетелите на възрастта на М. Д.. Еднопосочно от гласните доказателствени средства се установява, че въпреки липсата на документно отразяване и двете родени от св. М. Д. деца са от съжителството ѝ с подс.К.. Експертните заключения са обосновани, а събраните писмени доказателства допълват картината на включените в предмета на доказване обстоятелства и хронолично я изясняват. В този смисъл събраните в хода на първоинстанционното съдебно следствие източници на интересуваща делото информация обективно са безпротиворечиви и взаимнодопълващи се, което предпоставя липсата на необходимост от аналитичното им съпоставяне с оглед преценка на достоверността им. Предвид изложеното и след самостоятелен анализ на наличната доказателствена съвкупност въззивната инстанция не намери причина да упражни правомощията си, визирани в чл. 316 НПК да приема нови фактически обстоятелства, тъй като фактическата обстановка по делото е правилно и законосъобразно изяснена от първоинстанционния съд и са установени по безспорен начин обстоятелствата, релевантни за правилното му решаване и визирани в чл.102,

т.т.1- 3 от НПК.

Въз основа на така изложените фактически изводи съдът намира от правна страна следното:

Протестът на СРП е неоснователен.

По същество присъдата на СРС е правилна. Подсъдимият В. СТ. К. следва да бъде оправдан по повдигнатото му обвинение по чл.191, ал.3, вр. ал.1 от НК поради неговата обективна несъставомерност. СРС обстойно е изследвал признаците на състава на престъплението, като при несъмнено установените факти, че към момента на фактическото заживяване на съпружески начала между подсъдимия и св. М. Д. - на неустановена дата през месец юни 2013 г. - подсъдимият К. е имал навършени 17 години, но не е навършил възрастта, с която законът обвързва гражданското пълнолетие, а именно 18-годишна възраст, това е станало на 19.02.2014 г.; към месец 06.2013г. св. М. Д. е била на 12-годишна възраст, като на 31.08.2015 г. и ***** г. е родила двете деца, резултат от фактическото им съжителстване, което продължава и понастоящем.

От изложеното следва, че началният момент на изпълнителното деяние на продълженото престъпление е началото на фактическото заживяване, а крайният такъв - или прекъсването на съжителството, или навършване на необходимата 16 – годишна възраст на лицето от женски пол. В конкретния случай съпружеското съжителство между К. и Д. е започнало преди инкриминираната от държавното обвинение дата (навършването на пълнолетие на К. на 19.02.2014 г.) и понастоящем не е приключило, т.е. продълженото престъпно състояние не може да се счита за довършено с навършване на 16 – годишната възраст на лицето от женски пол (14.05.2015 г., каквато крайна дата на периода е инкриминирала прокуратурата, по арг. от чл.79, ал.3 от НК, тъй като то не е прекратено тогава). При тези несъмнено изяснени в съдебната практика и доктрина отправни положение, законосъобразно СРС е заключил, че подс. К. не може да бъде субект на престъплението по чл. 191 от НК, тъй като към момента на започването на изпълнителното деяние е бил непълнолетен, а деец на може да бъде само пълнолетно лице.

Липсата на установено от обективна страна престъпление прави безпредметно изследването на въпроса относно вината на дееца, като единствено за пълнота на изложението следва да бъде посочено, че напълно правилна е и констатацията на СРС за липса на изискуемия от закона пряк умисъл за извършване на престъплението, тъй като К. не е имал намерение да руши устоите на обществените отношения, обект на закрила, на които е половата неприкосновеност на конкретно лице от женски пол, а е следвал установени в етноса си традиции.

С оглед на изложеното и поради съвпадане на фактическите, доказателствени и правни изводи на настоящата инстанция с тези на първоинстанционния съд, постановената от СРС, НО, 110 състав присъда по НОХД № 12 600 по описа за 2019 г. следва да бъде потвърдена.

При цялостната служебна проверка на присъдата въззивният съд не констатира нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила, необоснованост или непълнота на доказателствата.

С оглед изхода на делото и на основание чл.190, ал.1 от НПК разноските по делото следва да останат в тежест на Държавата.

Волен от горното и основание чл. 338 от НПК, Софийски градски съд, НО, XIV въззивен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 29.03.2021 г. по НОХД № 12 600 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110 състав, с която подс. В. СТ. К., с установена по делото самоличност, е признат за невиновен и оправдан по обвинението по чл.191, ал.3, вр. ал.1 от НК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____